

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

גליון מס': 149. פרשת: קרח. א' תמוז ה'תשפ"א.

העלון מוקדש לרפוא"ש בדרכי נעם:
בת ציון אביגיל בת סימה יוכבד תח"י

זמנים לשבת קודש: קרח.

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 21:18 20:21 19:30*

תל אביב: 21:15 20:19 19:28

חיפה: 21:19 20:22 19:31

בית שמש: 21:14 20:19 19:27

*לנוהגים 40 דק' בירושלים: 19:10

זמנים עפ"י לוח אור החיים.

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, היום על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

בין ענווה לנחיתות

הפריעה לענווה האמיתית שלו ולהערכה שהיתה לו כלפי כל יהודי.

ברמה עמוקה יותר, האדם המסור לחלוטין להגשמת רצונו של הבורא הוא בדרך כלל חסר-אגו, משום שאין לו כלל אמיביציה אישית – מטרתו היא אך ורק לקדם את "תכניתו" של הקב"ה בעולם. בעוד שיהירות היא תחושת חשיבות עצמית, הרי מסירות לה' משמעה הכרה בכך שהחיים אינם מה שהפרט רוצה, אלא שירות של מטרה נעלה יותר.

"ניתן היה לכאורה לצפות, שמשה, לאחר ששמע את טענות קורח אכן יפנה אל..."

למרות כל גדולתו, שאליה היה מודע במלואה, משה הקדיש עצמו להיות משרת ה'. וכאשר קורח חיפש לסכל את הגשמתה של ההסמכה האלוקית שה' נתן למשה – לרעות את צאן מרעיתו, העם היהודי – הגיב משה במלוא הקיטור.

רבים מבלבלים את מושג הענווה עם שפלות רוח. למעשה, האדם הענו מאד הוא נמרץ ומלא מרץ לפעול ולשנות, ולעולם לא ישלים עם התנגדות לפעולותיו. אך הוא לא מונע על ידי האגו שלו; הוא מונע על ידי תשוקה להוציא לפועל את התוכנית האלוקית.

(בית חב"ד ע"פ שיחתו של

הרב נפתלי סילברברג שליט"א) *שבת קרח ואמרו*
לפי קו ישראלי

מוקדש להצלחת: אסתר הדסה בת אילנה, ברוחניות ובגשמיות וכל טוב.

'סימנים עשה'

ארבעה שפתחו במילה 'אף' ואבדו מן העולם.

הגישה ללימוד – בישוב הדעת

'טיפה מן התניא'

מטבע קטן ל אליהו הנביא. סיפור לשבת.

כח מיוחד הניתן לרשעים, לסכול העוונות לצורך כפרה. פניני אוה"ח.

ב"ה **ג'מ"ז**
לרכי זזיים
בנשיאות הרב אייל עמרמי שליט"א

גמרות שוטנשטיין, וספרי טוש"ע.

התנ"ך עברנו לרח"ל
ישעיהו אבינועם ילין 11.

פלו: 054-844-86-83

או בקו המידע:

02-590-7438

בא ליטול שטר כולל

"אם ראית את הבריות שנתיאשו ידיהם מן התורה מאוד, עמוד והתחזק בה ואתה מקבל שכר כולם" (ירושלמי ברכות סח.)

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

הפצרות המקורב גברו, וקרובים נוספים שמעו על פלאי הצדיק מליז'נסק, שכנעו את משולם לנסות. אם לא יועיל – כך אמרו – לא יזיק.

ומשולם יצא לדרך. כרכרה משובחת נרתמה לצמד סוסים אבירים, הבן החולה נקשר לאלונקה בירכתי הכרכרה, וצמד משרתים נתלווה אליהם לדאוג לכל צרכי המסע.

בדרך נראה מחלון הכרכרה עני צועד לאיטו, הבן שהיה קשור למיטה קרא לאביו וביקשו לקרוא לעני. העני התעניין למטרת הנסיעה, ומשולם סיפר הכל בכאב נוקב. העני שמע את דבריו והסב את תשומת לבו: "כבר מתקרר ראש חודש אלול, בחודש אלול לא מקבל הרבי רבי אלימלך קהל. רק מקרים של פיקוח נפש". אבל משולם טען שהם ממשיכים לליז'נסק.

העני נפרד לשלום, אבל הבן החולה לא היה מרוצה. "אבא, תן לו נדבה", התעקש. משולם קרא לעני והניח בכפו מטבע של 'רנדל' (מטבע יקרה באותם הימים).

להפתעתו כי רבה, מספר רגעים אחר כך החל בנו להתנהג כאדם מפוכח, שאל כעניין והשיב כהלכה, ואף הבן טען שאל להם לנסוע לשווא אם לא יזכו לראות פני הרבי. אבל משולם שרצונו היה להיכנס לצדיק, החליט להמשיך.

בהגיעם לליז'נסק, לא הכניסו אותם המשרתים, כצפוי, פנימה. ומשולם נאלץ לשכנעם (כנראה עם מספר מטבעות הגונות) שהוא רק רוצה לראות את פני הרבי ולצאת. לאחר שמבוקשו ניתן לו, הניח משולם פדיון נפש בסך 12 רנדליך אצל הרבי רבי אלימלך. הרבי הרים את ראשו בתמיהה ושאל: "מה זאת? לאלימלך נותנים י"ב רנדליך, ולאליהו הנביא נותנים רק אחד?!"...

(גד שכטמן - הידברות)

צער רב נצטער משולם הגביר. אמנם עתיר נכסים היה ודבר לא חסר לו בעולמו, אך צרה גדולה פקדה את ביתו, בנו היחיד שנולד לו לפני שנים רבות השתגע לפתע, החל מדבר שטויות, ולא אחת היה נתקף בהתקפי זעם עד שהיו מוכרחים לקשרו שלא יזיק לסובבים אותו. משולם לא אבה להסתלק מן העולם ולהותיר אחריו בן משוגע שיאבד את כל אשר לו ולא ייוותר זכר ממשפחתו. מה גם, שחפץ להשיאו אשה ולראות ממנו דור ישרים מבורך.

החל משולם נוסע ותר אחר רופאים מומחים שירפאו את בנו היחיד, כל הון שבעולם היה מוכן לשלם עבור כך. לאט לאט נואש כאשר נוכח שבמקרה הטוב עומד הוא מול רופאים שפכרו ידיהם באמרם שאין להם תרופה עבורו, ובמקרה הרע נפל בידי שרלטנים ונוכלים שגבו ממנו הון עתק בעבור "רפואות בדוקות" שהתבררו כניצול לרעה של מצבו הקשה. משולם דגן, יהודי טוב היה, לא רק לרופאים נסע בעבור רפואת בנו, אף לצדיקים גדולים נסע וביקש את ברכתם. אך לצערו הרב מצבו של בנו נותר כשהיה ומאומה לא הועיל.

ביום מן הימים הגיע אחד מקרוביו של משולם ונהרה על פניו: "מצאתי לך עצה טובה", לחש הקרוב כממתיק סוד. "יהודי פלאי ישנו בליז'נסק, רבי אלימלך שמו (יום פטירתו כ"א אדר). אומרים שהוא יכול לפעול הכל בכח קדושתו, קח את בנך אליו ותחזרו שניכם לשלום בריאים ושלמים בגוף ונפש".

משולם סירב. ליז'נסק רחוקה היא מאוד, ואת בנו יש לקשור ולשמור בכדי שלא יזיק. היאך ייקחנו עד לשם. ומה גם, שכבר היה אצל צדיקים רבים וקיבל את ברכתיהם, אך ארוכה לא העלה למחלת בנו.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

מוקדש לזכות:

דניאל בן מה'ין, ואסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

'הקדוש ברוך הוא נותן כוח לרשעים' לסבול עונשם, כדי שיתכפרו עוונותיהם'

שהגיעו 'לשאלו' ואחר כך מתו, ולכן כתב 'שאלוה' שגם אחרי שהיו בשאלו הם חיים.

בספרו חפץ ה' מבאר רבינו הקדוש, את דברי חכמים שאמרו, שצריך האדם לקבל את היסורים בשמחה, ולכאורה איך יתכן לאדם שישבול יסורים וישמח בהם???

ומפרש רבינו הקדוש בשתי אופנים: א. שהיות שזה רצונו של ה', הוא שמח שהוא נותן את גופו לה' שיעשה בו כרצונו. ב. שהוא יודע שהוא פורע בזה את חוב עוונותיו, וכמו כל אדם שפורע חוב לחבירו, שלמרות שהוא נחסר מממונו, בסופו של דבר הוא שמח על פריעת החוב.

[אור החיים קרח פרק טז פסוק לג; חפץ ה' מסכת ברכות דף ס עמוד ב]

רבינו האור החיים הקדוש, מביא את דברי הגמרא שהקדוש ברוך הוא נותן כוח לרשעים לסבול את עונשם בגיהנום, ובכל יום מחייה את גופם כדי שיקבלו את עונשם, ויזדככו.

ורבינו הקדוש מבאר בדרך זה, שבני קרח נשארו לחיות גם לאחר שבלעה אותם האדמה, כדי שישבלו את עונשם, ויתכפרו.

לפי זה, מדויק לשון הפסוק 'וַיַּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים לְשָׁאֵלָה', ולכאורה קשה שהרי היה צריך לומר 'ירדו חיים לשאלו'???

אלא שכוונת הפסוק להודיע שאחר שירדו לשאלו נתן בהם ה' כוח, ולא מתו, ואם היה אומר 'לשאלו', היה אפשר לפרש שלא היו חיים רק עד

<p>זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. ונכנסים להגרה חודשית על פריסים שווים.</p>	<p>נרשמים בטלפון: 02-5-696-515 שלוהה <3 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM</p>	<p>אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק' (כל אחד לפי גילו והבנתו)</p>	<p>ב"ה מבצע 'ילדי אור החיים'</p>
---	---	--	---

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן גלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. משה בן סוניה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון. דניאל בן מה'ין, אסתר בת יעל - לרפוא"ש, וזש"ק.

יעל בת בתיה. אסתר הדסה בת אילנה. נועה בת אסתר הדסה. אליה שאול בן מיטל. אייל אליהו בן אילנה. סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית. שירלי בת דינה. ישי משה בן כוכבה. נתנאל אברהם בו כוכבה.

לע"נ:

עזת אסתר בת מרים. בוריה בוריס בן ספירה. יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה. אברהם בבר חי בן שמחה אבלין. דניאל בן סעדה. מור בן מזי מזל. יוסף בן משה וליאה. זכריה בן שלום. יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. נלי נעכא בת רבקה פרומט. יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. בתיה בת ראובן ופרחה. שרר שרה בת ר' יצחק ורחל.

ת.נ.צ.ב.ה.

מספר מילים - ששיתקו מפעל שלם!

אבל אם לא תשמור על קדושת היום השביעי, אז גם בימי השבוע לא יהיה לך מה לעשות.

לשמע הדברים ענה לו האיש בלעג: "מה הרבי חושב, וכי פסוק בחומש יעמיד את בית החרושת שלי ללא עבודה יממה שלמה בכל שבוע?" זמן קצר אחרי השיחה שהייתה בין ה"חפץ חיים" לבין בעל בית החרושת נכנסו הבולשביקים לרוסיה, ובין שאר פעולותיהם שם החרומו את כל בתי החרושת שהיו בבעלותו של אותו האיש. הוא עצמו הצליח בדרך נס לברוח בעירום ובחוסר כל ולהינצל ממות.

בראותו את אשר עבר עליו, נזכר בדברי ה"חפץ חיים" ומיד הריץ לו מכתב בו הודה ואמר: "עכשיו אני רואה שדבריו צודקים ואמיתיים. אכן, יש בכוחו של פסוק בחומש לשתק את בית החרושת!"

(ע"פ 'סוד השבת' 'אור הנשמה')

פעם אחת הגיע ה"חפץ חיים" לעיר צ'רניקוב ושמע שיש שם בעיר יהודי בעל בית חרושת המעסיק פועלים יהודיים בשבת. נכנס אליו ה"חפץ חיים" ודיבר עמו שיפסיק את העבודה בשבת.

ענה לו בעל בית החרושת: "אני מרויח בכל יום ארבעת אלפים רובל, וכי רוצה אתה שאפסיד כתוצאה מן השבתה בשבת סכום כל כך גבוה?"

אמר לו ה"חפץ חיים" שאינו צודק כלל בחשבונו, ואם ימשיך לחלל את השבת הוא עלול להפסיד את כל בית החרושת.

ה"חפץ חיים" נמק דבריו בעובדה שכאשר התורה באה להזהיר את האדם על שמירת השבת, היא מצווה עליו: "ששת ימים תעשה מלאכה" - צווי שאינו נוגע לעצם העניין. ובדאי שהתכוונה התורה לומר לאדם: אם רצונך שתהיה לך פרנסה במשך ששת ימי המעשה, עליך לשבות ביום השביעי!

בסייעתא דשמיא

ליכנסים הציון או
מהצומח האופן
כאן?

מניש
חוסק?

מכרוא?
מכרוא?

לחוצאג עיין הכל העופנה ע"פ מקורו חז"ל

חייג: 052-7100-955

ובעז"ה נהגשר בהשורו טובו

בא לי לקחת שטר של 200 ש"ח, ללכת איתו לבנק ולהגיד לפקידה: "את רואה את האיש שמזפיע על

השטר? - זה שבא שלי ... אני רוצה את כל

התמנות שלו חזרה!"

תודה לר' אליעזר כהן הי"ד על שליחת הבדיחות

ארבעה שפתחו
ב 'אף' ואבדו.

סימנים עֵשָׂה:

רמזים נאים בדברי חז"ל הקדושים
מאת הרב חננאל עמר שליט"א

אמרו חז"ל (בראשית רבה י"ט ב') ארבעה פתחו באף, הנחש האופה קרח והמן, וסימנך הא דתנן (שבת פ"ה מ"א) הנאקה בחוטם,

ר"ת **נאקה** = נחש אופה קרח המן, שכולם פתחו בחוטם היינו במילה 'אף' וכולם סופם לאבדון. (תורת משה בראשית פרק ב)

וזה לשון המדרש: אמר ר' חננאל בר סנסן ארבעה הן פתחו באף אבדו באף, ואלו הן: נחש ושר האופים ועדת קרח והמן,

נחש - ויאמר אל האשה אף כי אמר אלוקים,

שר - האופים אף אני בחלומי (בראשית מ טז),

עדת קרח - אף לא אל ארץ (במדבר טז יד),

המן - אף לא הביאה אסתר המלכה (אסתר ה יב')

בקייער:

חידוש קצר לשולחן השבת.

"ותפתח הארץ את פיה

ותבלע... ואת כל הרכוש"

(במדבר פרק ט"זפסוק ל"ב)

התורה מדגישה שגם הרכוש של קרח נבלע יחד איתו, ורכושו היה כה רב כפי שמתואר בחז"ל: שהיו לו שמונים חמורים שהו טעונים במפתחות לכספות של כל האוצר.

ויש לשאול למה לא נשאר הרכוש על פני האדמה כדי שאחרים ייהנו ממנו? לא חבל על כל העניים והמסכנים שהיו יכולים להתעשר ברגע? ועונה הספורנו - יש דין שאם אדם איבד לדוגמא אלפים ש"ח ובא עני ומצא אותם, אותו מאבד נחשב לו שקיים מצות צדקה, אף על פי שלא התכוון למצוה.

אבל הקב"ה לא רצה שלקרח יהיו כאלה זכויות שימצאו את אוצרו ויהיו לו המון זכויות לכן החליט לאבד את כל רכושו.

(ע"פ ובחרת בחיים

משיחתו של הרב יהודה יוספי שליט"א)

התבוננות בלימוד -
מתוך 'ישוב הדעת'.

טיפה מן התניא:

מאת הרב נדב כהן שליט"א
מחבר ספר 'מודעות יהודית' על 'התניא'.

בשבוע שעבר קראנו על כך שצריך לגשת להתבוננות מתוך ביטול, מתוך ענווה. וכאשר האדם מרגיש שהוא כבר יודע הכל ולא חסר לו כלום, הוא לא יצליח לפעול בעצמו שינוי רגשי.

וכעת נתקדם - לכך שהאדם המתבונן צריך להיות ביישוב הדעת.

אי אפשר לעצור ולהתבונן מתוך לחץ או פאניקה, אי אפשר להתבונן מתוך דאגות וטרדות.

צריך למצוא זמן מתאים בו אנחנו רגועים ויכולים לפנות את המוח ללימוד והתבוננות. הזמן המומלץ הוא בשעות הבוקר לפני התפילה, אך כל זמן אחר יכול להתאים גם כן.

אם הדאגות והמחשבות המטרידות מתעקשות להמשיך, פשוט תבקשו מהם לחזור בעוד חמש דקות, זה כל מה שצריך כרגע. העצה להירגע היא פשוט לקחת כמה נשימות עמוקות ולהרפות את הגוף.

בשבוע הבא בעז"ה נראה איך מייצרים 'יישוב הדעת' בצורה ואווירה טובה ללימוד התורה.

לתגובות וכן להשיג את ספרי הרב ניתן לפנות בפלאפון:

050-4166-339. או במיל: k0504166339@gmail.com

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
**זוג ספרי קומיקס מהסדרה
החינוכית: 'קומיקס סבא'.**

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com

או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

בשני האסונות המציל היה גורם למכשול לכאורה.
פגע בזוג וגם באנשי השררה.
ולכן יבא זה הגורם כעת ויוכיזו לכל.
שאדרבא הוא המטיב, ומעשה רע יגרום לאדם
שבזזטאו יפול.

כעת פתרון מלא לכתב הזוידה, מילקוט ביאוריו של
רש"י נלמד וניטול.

זה צחחה!!!

הזוכה:
רפאל שמואלאן
הי"ו מודיעין
עלית.

החידה מפרשת בהעלותך:

להרחיק אלו מזה, היתה סיבה.

כדי לנהל שיחה ולקיים בדומה למה שעשה לזה שבנה את התיבה.

וכן כדי לא לכישי הגדול בעומדו סמוך לצעיר.

היכן וכלפי מי נאמרו אלו הדברים? נענין רש"י ועיננו יאיר.

הצער – מביט לאחור.

הדאגה – מביטה מסביבה.

האמונה – מביטה למעלה.

**לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי,
ולתגובות, ניתן לפנות במייל:**

ALONHLH@GMAIL.COM

או בהודעת וואצאפ למספר: 052-7100-955.

לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו המערכת: 02-5-
696-515 שלוחה 3 < 3

**זיכוי
הרהים
de סכום
כוס
קפה**

קורא יקר!

אם גם אתה נהנה
מקריאת העלון בשבת
קודש, בוא לקחת חלק
בהרחבת התפוצה

שים לב!

בתרומה סמלית של
**5 שקלים
בלבד**

נוכל להניח את העלון
על שולחן השבת של
עוד כ- 20 משפחות!

חייג עכשיו:

052-7100-955

ושמך יוזכר לברכה בעלון
ויועבר לתפילה בכולל מוצ"ש

כ"כ ניתן לתרום

בעמדות נדרים פלוס בבתי הכנסת
או בנדרים פון טל: 03-763-0585
שלוחה 6500 - המרכז לערבות הדדית

בסיעתא דשמיא עלה בידנו לארגן

מכירת טליתות

במחירים מוזלים / מסובסדים

כל הדגמים הטובים מהחברות

המובילות: 'משכן' ו'טליתניה'.

'פאר קל' / 'שחרית' / 'מלכות' ועוד..

להזמנה חייגו: 052-7100-955.

מאז ברקא!

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'

ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'

או ב'נדרים פון': 03-763-0585.

שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

